

12, 5182. न ते ऽकृमपराध्यामि कर्मणा मनसापि वा । वाचा वा R. GORR. 2, 30, 9. 3, 56, 21. 7, 36, 28. Spr. 1965. को वा कस्यापराध्यते MĀRK. P. 118, 17. नापराध्यामि किञ्चित् *ich lasse mir Nichts zu Schulden kommen* MBH. 1, 667, 3, 14058. 14, 2405. सैषा किं चापराध्यति *was hat sie verbraucht?* KATHĀS. 21, 80. काकाः किमपराध्यन्ति कसैर्गणेषु शालिषु 75, 191. बौद्धिः किमपराध्यते (pass. impers.) PRAB. 20, 18. कञ्चिन्मया नापराद्धमज्ञानाद्येन u. s. w. R. 2, 18, 11. KATHĀS. 14, 74. व्यक्तं तत्र त्वयापराद्धं येनास्म्यभिकृतः MBH. 1, 666. देव्या नैवापराद्धं ते KATHĀS. 17, 48. किमु तस्य मया बाल्यादपराद्धं मदीपतेः MBH. 3, 2962. R. GORR. 2, 15, 15. 38, 48. VIKR. 5, 8. KATHĀS. 37, 18. अज्ञानतापराद्धं यन्मया ते 94, 75. किमपराद्धं कारणात्वेन so v. a. *was ist daran auszusetzen, dass es Ursache ist?* SARVADARĢANAS. 133, 2. अपराद्धं न मे *ich habe Nichts verbraucht* MĀRK. P. 61, 50. न तु प्रीष्मस्यैव सुभगमपराद्धं युवतिषु so v. a. *die Hitze greift die jungen Mädchen nicht in so reizender Weise an* ÇĀK. 57. अपराद्धं der sich Etwas hat zu Schulden kommen lassen, schuldig, der sich vergangen hat an Jmd (gen., selten loc.) R. GORR. 2, 119, 26. KĀM. NĪTIS. 17, 50. RAĢH. 8, 47. 9, 79. MĀLAV. 39, 17 (अनपराद्धं). KATHĀS. 17, 49. HIT. ed. JOHNS. 1430. अस्यापराद्धाः MBH. 3, 15705. 14, 2406. ÇĀK. 110, 16. KATHĀS. 45, 255. MĀRK. P. 132, 5. अख्या यादवानां हि स्वपराद्धा अपि (स्वापराधे ऽपि हि die neuere Ausg.) HARIV. 7492. भवति — अपराद्धा ऽस्मि MRĪĢĪH. 24, 12. — Vgl. अपराध, अपराधिन्, अनपराद्धम्. — caus. s. अपराधय.

— अभि, partic. ऽराद्धं *befriedigt, gewonnen*: देवता Çiç. 1, 71. — caus. *zufriedenstellen, befriedigen* ÇAT. Br. 2, 2, 4, 5. 6. SHADP. Br. 2, 10. तमुत्तमेन शैचेन कर्मणा चाभिराधय MBH. 12, 3909. कथं देवं प्रकारैरभिराध्यते R. 2, 30, 33. fg. — Vgl. अभिराधन in den Nachträgen. — desid. des caus. *befriedigen wollen*: अभिराधयिषति ÇAT. Br. 2, 3, 4, 6.

— अत्र *missrathen*: पथैव षड्वराध्नाति स रिक्तः AIR. Br. 3, 7. einen Fehler machen AV. 5, 6, 6.

— आ caus. 1) *befriedigen, zufriedenstellen, sich geneigt machen, zu gewinnen suchen, Jmd dienen*; mit acc. der Person NIR. 5, 17. M. 10, 121. fg. MBH. 1, 569. 4371. 6368. 3, 7097. 11939. (आराधितश्च ते d. i. त्वया). 4, 262. 826. 5, 4488. 7395. 8, 1592. 13, 620. 1000. R. 1, 17, 31. 2, 107, 4 (115, 4 GORR.). R. GORR. 1, 40, 6. 2, 3, 40. 25, 13. RAĢH. 1, 77. 81. 10, 86. 18, 23. MRĢH. 46. ÇĀK. 4, 12. VIKR. 35, 4. Spr. 39. 383. 2413. 2487. 3717. KATHĀS. 7, 105. 11, 86. 16, 48. 18, 110. 315. 19, 4. 21, 88. 26, 214. 27, 105. 142. 31, 11. 38, 34. 42, 56. 44, 140. 49, 234. 52, 165. PRAB. 99, 8. BHĪG. P. 2, 2, 82. 3, 1, 28. 4, 20. 9, 12. 15, 14. 17, 30. 30, 6. 4, 11, 11. 24, 55. 5, 2, 2. 18, 19. 20, 82. 9, 15, 17. WEBER, RĀMAT. UP. 327. 337. MĀRK. P. 18, 12. 56, 11. BRAHMA-P. in LA. (III) 48, 17. PAÑĒAR. 1, 2, 6. 2, 6, 31. PAÑĒAT. 125, 12. 203, 8. VEDĀNTAS. (Allsh.) No. 2. परेषां चेतांसि Spr. 1726. न तु प्रतिविष्टमूर्खजनचित्तमाराधयत् 1876. 2661. स्वाराधित 2977. — 2) *Etwas gewinnen, theilhaftig werden*: आराधयति धर्मज्ञः परलोकं जितेन्द्रियः R. 2, 60, 6. — 3) *आराध्यते* DAÇAK. 88, 18 (BERF. Chr. 197, 16) wohl fehlerhaft für आरभ्यते. — Vgl. आराधन fg., इराध्य. — desid. आरिरात्सति P. 7, 4, 54, VĀrtt., Sch. — desid. vom caus. s. आरिराधयिषु.

— उपा caus. Jmd (acc.) *dienen* M. 10, 121.

— समा caus. = आ 1) MBH. 3, 10344 (med.). BHĪG. P. 8, 19, 19. 10, 48, 11. MĀRK. P. 74, 52. PAÑĒAR. 4, 2, 5. — Vgl. समाराधन.

— उप caus. s. उपराधय.

— प्र s. प्रराधस्. — caus. s. प्रराध्य.

— प्रति s. प्रतिराध. — caus. Jmd (acc.) *entgegen wirken* AIR. Br. 6, 33. — desid. प्रतिरिस्सति P. 7, 4, 54, VĀrtt., Sch.

— वि 1) *um Etwas (instr.) kommen*: सं श्रुतेन गमेमहि मा श्रुतेन वि राधिषि AV. 1, 1, 4. मा प्रजया प्रतिगृह्य वि राधिषि 3, 29, 8. तेनाहं सत्येन मम विराधिषि ब्रह्मणा KHĀND. UP. 3, 11, 2. — 2) *Jmd zu nahe treten, ein Leid anthun*: क्रियासमभिकारेण विराध्यन्तं तमेत कः Spr. 2111. — Vgl. विराध. — caus. *uneins werden*: नचेकस्मादतरादिराधयति (= विभिद्यते Comm.) PAÑĒAV. Br. 15, 12, 7. अविराधयन्ती *nicht uneins werdend mit* (पत्या) AV. 2, 36, 4 (unter अविराधयन्त् anders aufgefasst).

— सम्, partic. संराद्धं *zu Theil geworden* BHĪG. P. 8, 13, 20. — caus. 1) *eins werden über, sich einigen auf* (loc.) TS. 2, 1, 9, 4. KĀTH. 25, 3. PAÑĒAV. Br. 9, 1, 34. संराधयन्तः सधुराश्रितः *einträchtig* AV. 3, 30, 5. — 2) *befriedigen, zufriedenstellen*; mit acc. der Person BHĪG. P. 3, 5, 4.

— अभिसम् s. अभिसंराधन in den Nachträgen.

राध 1) m. oder n. (von राध्) so v. a. राधस्. राधानो पते (Indra) RV. 1, 30, 5. 3, 51, 10; vgl. राधस्पति. Auch wohl in: इन्द्रेण राधेन सह पुष्ट्या न आगहि KAUC. 106. — 2) m. (von राधा) a) *Bez. eines best. Monats*, = वैशाख AK. 1, 1, 2, 16. H. 153. an. 2, 246. MED. dh. 13. RĪĢATĀR. 8, 2782. — b) *Mannsname* BURN. Intr. 377, N. 4. राधो गौतमः N. pr. zweier Lehrer Ind. St. 4, 373. fg. — 3) f. आ VOP. 26, 191. a) *N. eines Nakshatra*, = विशाखा AK. 1, 1, 2, 23. H. 113. H. an. MED. ein späterer, aus अनुराधा gebildeter Name. — b) *Blitz* H. an. MED. — c) *Bez. einer best. Stellung beim Bogenschiessen* H. an. MED.; vgl. राधभेदिन्, राधावेदिन्. — d) = समृद्धि Schol. zu NAISS. 3, 50; vgl. राधावत्. — e) *Bez. zweier Pflanzen*: Myrobalanenbaum und Clitoria Ternatea Lin. H. an. MED. — f) N. pr. a) der Gattin Adhiratha's und Pflegemutter Karṇa's MBH. 1, 2775. 4403. 3, 17154. fg. सुत d. i. Karṇa 1, 7115. 8, 4351. ऽतनय H. 711. — β) einer Hirtin, die als Geliebte Kṛṣṇa's später göttlich verehrt wurde, H. an. MED. Gt. 1, 1. PAÑĒAR. 1, 1, 75. 2, 3, 18. fg. 36. Verz. d. Oxf. H. 21, b, 4. 22, b, 38. 23, a, 27. b, 10. 24, b, 4. 25, a, 30. 26, b, 86. 48. fg. 27, a, 3. 10. 20. fg. 27. 33. 40. 44. fg. 39, b, 14 (mit Dākshajāṅi identificirt). 68, b, 25. fg. 145, a, 88. fg. PAÑĒAT. 45, 2. COLLEBR. Misc. Ess. I, 197. WILSON, Sel. Works I, 12 u. s. w. II, 66. 70. fg. 94. 100. BURNOUT in BHĪG. P. I, cvl. fg. HALL 146. 152. ऽमल Verz. d. B. H. No. 1164. ऽकास m. Bein. Kṛṣṇa's BRAHMAVĀIV. P., BRAHMAH. 17 im ÇKDR. ऽरमण m. desgl. Verz. d. Oxf. H. 246, a, No. 618. WILSON, Sel. Works I, 159 (vgl. 169). राधेश und राधेश्वर desgl. PAÑĒAR. 1, 8, 13. राधोपासक Verz. d. B. H. 160. — γ) einer Sclavin LALIT. ed. Calc. 332, 12. SCHIEFNER, Lebensb. 277. (47). — Vgl. अर्यमराध.

राधगुप्त (राधा + गुप्त; vgl. P. 6, 3, 68) m. N. pr. eines Ministers des Açoka BURN. Intr. 360. 399. 421. 427. SCHIEFNER, Lebensb. 310 (80).

राधन (von राध्) n. = साधन, प्राप्ति, तोष H. an. 3, 404. = साधन, प्राप्ति MED. n. 114. ऽद्रव्य als Erkl. von पाचल H. an. 3, 662. fg. MED. I. 108. राधना f. = भाषण MED. n. 114.

राधरङ्ग m. = सीर, सीरक und घनोपल MED. k. 210. a plough; thin rain; hail WILSON. — Vgl. das folg. Wort.